

fen, eftersom Dernes Producter hidtil efter Handelstaxten ere betalte med en lav Priis, men det antages, at Prisen vil stige ikke ubetydeligt ved Frihandelen, ansaae han det for hensigtsmæssigere at indføre paa Færøerne, i Eighed med hvad der finder Sted i Danmark, en aarlig Capitelstaxt eller Landtaxt efter de Middelpriiser, som det foregaaende Aar ere blevne betalte paa Handelspladsene for de Varer, hvormed Afgifterne nu betales, nemlig Kammeffind, Tælle, Smør, uvasket Uld, Korn, Fisk, Tran, Fjer og Uldgods, hvilket efter hans Formening ikke vilde være forbundet med nogen særegen Vanskelighed, naar de Afgifter, som for Tiden erlægges i Uldgods, for Fremtiden efter et passende Forhold reduceres til uvasket Uld.

Da Ministeriet, efter hvad der saaledes af Amtmanden var ytret, maatte ansee det hensigtsmæssigt, at der indføres en Capitelstaxt paa Færøerne, saavel med Hensyn til de Statskassen tilkommende Skatter og Afgifter som i Henseende til de Udgifter, der erlægges til Embedsmænd som Lønning og til andre offentlige Diemed, anmodede man, efterat den kongelige Gnehandel paa Færøerne var ophævet ved Lov af 21de Marts d. A., den oftnævnte Embedsmand om at udarbejde et hertil sigtende Lovudkast og forelægge samme for det i Sommer sammentraadte Lagthing til Betænkning, idet man henlede hans Opmærksomhed paa, at Taxten maatte sættes saaledes, at den kom til at gjælde for det færøiske Regnskabsaar, der gaaer fra Olaidag (29de Juli) til Olaidag, og at man iøvrigt med Hensyn til Taxtens Sættelse sammesteds formeentlig vilde kunne følge de samme Regler, som gjælde heri Landet og paa Island, saaledes, at den bestemmes af Amtmanden og Provsten, efterat de have modtaget Indberetninger fra Sysselmændene og fra Præsterne.

Efterat Amtmanden dernæst havde udarbejdet og forelagt Lagthinget et saadant Lovudkast, er samme blevet behandlet og med et Par mindre væsentlige Ændringer vedtaget af bemeldte Thing og derefter indsendt hertil. Da nu Lagthinget ligeledes har erkjendt, at Indførelsen af en Capitelstaxt under de forandrede Forhold, som nu ville indtræde, er uund-

gaaelig nødvendig, og at de i Udkastet indeholdte Bestemmelser ere hensigtsmæssige og svarende til de derværende Forhold, har Ministeriet erhvervet allerhøieste Samtykke til, at samme med et Par enkelte Tilføjninger forelægges Rigsdagen.

Ved Udkastets enkelte Paragrafer bemærkes Følgende:

ad § 1.

I Begyndelsen af denne Paragraph er det bestemt, at der herefter skal paa Færøerne sættes en Capitelstaxt for de Varer, hvormed Skatter og Afgifter samt Tiender til Statskassen hidtil ere blevne betalte.

Da det imidlertid maa antages at have været Meningen, at Taxten ogsaa skal faae Anvendelse med Hensyn til de Udgifter, som erlægges til de færøiske Embedsmænd, navnlig Præsterne, saavel som til andre offentlige Diemed, er en Tilføjning i Overensstemmelse hermed foretagen.

De øvrige Bestemmelser i denne Paragraph, der gaae ud paa at foreskrive Fremgangsmaaden ved Capitelstaxtens Sættelse, ere i det Hele overensstemmende med de Regler, der indeholdes for Islands Vedkommende i allerhøieste Resolution af 16de Juli 1817 med de enkelte Afvigelser, hvilke de locale Forhold gjøre nødvendige.

ad 2 og 3.

Det er af Amtmanden bemærket, at en Deel af de Afgifter, Beboerne paa Verne have at svare, ifølge de gjældende Bestemmelser bestaae af bestemte, af Uld forarbejdede Vareporter. Da det imidlertid efter Ophævelsen af den kongelige Gnehandel muligen kunde blive Tilfældet, at det vil være fordeelsagtigere for Beboerne at forarbejde deres Uld til andre Vareporter end de saaledes bestemte, og at disse sidste paa denne Maade kunne gaae ganske ud af Handelen, har han troet, at de ommeldte Afgifter maatte kunne ansættes istedetfor de lovbestemte Vareporter til et vist Quantum af det Naturproduct, hvoraf de forfærdiges, og at det vilde være rigtigt, i Loven om Capitelstaxten, at give en udtrykelig Be-